

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 843: Ý Nói, Có Một Pháp Để Phát Tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, Trên Thực Tế Hoàn Toàn Không Có Sự Việc Và Đạo Lý Này

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 071)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ý nói, có một pháp để phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, trên thực tế hoàn toàn không có sự việc và đạo lý này.】

Bất luận là giảng từ trên mặt lý, hay giảng từ trên mặt sự thì đều không có. Nếu quý vị cho rằng có một phương pháp để phát tâm A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, thì Phật nói với quý vị, bất luận là giảng từ trên sự hay giảng từ trên lý, là thực sự không có, rành rành là không có, đây là nói lời chân thật với quý vị. Hiểu được ý nghĩa ở đoạn trước, thì ý nghĩa này quý vị liền minh bạch.

Trong tâm đích thực không có bất cứ thứ gì, tâm đó chính là tâm Bồ Đề; trong tâm mà khởi có một vật, thì tâm đó là vọng tâm, là vọng tưởng, vô minh, chấp trước. Từ đó có thể thấy, Phật pháp tu là tu cái gì? Hôm nay chúng ta hãy thể hội từ chỗ đơn giản nhất: Tâm thanh tịnh. Trong tâm thanh tịnh không thể có một mảy may thứ gì. Khi nào quý vị thanh tịnh rồi, thì vô lượng vô biên pháp môn, bao gồm cả thấy thế gian pháp, không có thứ nào là không thông đạt.

Đây là điều mà “Kinh Bát Nhã” đã nói là “Bát Nhã vô tri”. Thế nào là Bát Nhã? Vô tri là Bát Nhã. Người thời nay chúng ta đang mắc phải căn bệnh gì? Căn bệnh mà chúng ta mắc phải hiện nay chính là mong cầu cái “tri” (sự hiểu biết, kiến thức). Bát Nhã vốn vô tri, quý vị lại cứ một mực đi cầu tri, thì hoàn toàn trái ngược với Bát Nhã rồi. Cầu tri, vậy cái tri đó là gì? Là tà kiến, vọng tưởng. Quý vị vẫn còn e rằng tà kiến của mình chưa đủ nhiều, mà vẫn còn muốn đi cầu tà kiến sao?

Thanh Lương Đại Sư trong phần tựa đề kinh của bộ “Hoa Nghiêm Kinh Sớ Sao” đã từng nói qua, Ngài nói: Có giải mà không có hành. Hành là gì? Là thọ trì. Giải là gì? Là đọc tụng. Có giải mà không có hành, hành chính là tu tâm

thanh tịnh, tu Giác - Chánh - Tịnh, nếu không nghiêm túc tu Giác - Chánh - Tịnh, thì “có giải mà không có hành, sẽ tăng trưởng tà kiến”. Quý vị học càng nhiều, thì tà tri tà kiến của quý vị càng nhiều.

Có hành mà không có giải, có được không? Cũng không được! “Có hành mà không có giải, sẽ tăng trưởng vô minh”. Cho nên chủ trương của Giáo hạ là giải hành tương ưng. Trong Bát Nhã chính là giải hành tương ưng, giải và hành không thể tách rời nhau.

Duy chỉ có Tịnh Độ Tông là có thể, có hành không có giải họ vẫn có thể vắng sanh. Ngoài pháp môn này ra, không tìm thấy pháp môn thứ hai, điều này mọi người nhất định phải hiểu cho thật rõ ràng. Thế nên sự thù thắng của Tịnh Độ, cũng như lý do vì sao Tịnh Độ được tất cả chư Phật Như Lai tán thán, chính là thù thắng ở chỗ này! Trong các pháp môn khác, quý vị có hành mà không có giải, thì quý vị liền đọa vào trong vô minh.